

מ"ת 39037/04/19 - מדינת ישראל נגד מ.ה

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 39037-04-19 ישראל נ' מ.ה(עציר)

בפני כב' השופט מורן מרגלית, סגן נשיא
המבקשת מדינת ישראל
נגד מ.ה (עציר)
המשיב

החלטה

בפני בקשת המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

פתח דבר

כנגד המשיב הוגש ביום 17.4.19 כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת איומים (מספר מקרים), עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**).

כעולה מהחלק הכללי לכתב האישום, בכל המועדים הרלוונטיים היו המשיב והגב' ח.ב. (להלן: **המתלוננת**) בני זוג גרושים, אשר היו נשואים 10 שנים ולהם שלושה ילדים משותפים. מחודש אוקטובר 2018, עזבה המתלוננת את ביתה בכפר טובא והתגוררה בבית הוריה בכפר טובא.

כמתואר בעובדות כתב האישום, ביום 13.4.19, בשעת ערב, התקשר המשיב אל המתלוננת והשניים שוחחו בעניין הילדים, במהלך השיחה כעס, צעק ואיים המשיב על המתלוננת בכך שאמר לה: "אני אהרוג אותך ואני אגיע אליך לעבודה ובקש ממני לא להגיע לעבודה" וזאת בכוונה להפחידה.

מספר דקות לאחר מכן, התקשר המשיב אל אביה של המתלוננת מר מ.ה. (להלן: **מ'**) ואולם לשיחה ענה אחיה של המתלוננת מר ח.ה. (להלן: **ח'**) ובמעמד זה, איים המשיב על ח.ה. בפגיעה שלא כדין במתלוננת ובמשפחתו בכך שאמר לו: "תשמע אני אהרוג את הבת שלך ואני אראה לכם משפחת אלשיך" וזאת בכוונה להפחידה.

במסגרת סעיף 3 לעובדות כתב האישום, מפורטות מספר הודעות קוליות שנשלחו באמצעות אפליקציית "וואטסאפ" מן המשיב אל ח' ביום 4.2.19, אשר כוללות איומים לפגיעה בח' ובמשפחתו ובין היתר נאמר בהן: "אני נשבע לך בכבוד של רתיב, אני מנייק אם לא יבכו 100 אמהות..." "תנו לי את הבת שלי וכך נפתור את הבעיה אני נשבע באלוהים ש-100 גברים יבכו אל תכריחו אותי לגרום לאנשים לבכות, תן לי את הכבוד שלי וקח את הכבוד שלך, תן לי את הבת שלי וקח את אחותך, אם הבת שלי לא תגיע אלי אני אשגע אתכם..." "24 שעות הסיפור הזה יגמר, ואם לא, אני אהרוס בתים" וכל זאת בכוונה להפחיד.

עוד עולה מעובדות כתב האישום, כי חודש עובר ליום 4.2.19, איים המשיב על המתלוננת בעת שיצאו מדיון בבית הדין השרעי בכך שאמר לה: "אפילו אם תיהי בתחנת המשטרה אני אגיע אליך" וזאת בכוונה להפחידה.

בנוסף, במהלך שנות נישואיהם נהג המשיב לאיים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמר לה: "אני ארצח אותך וארצח את אבא שלך" וזאת בכוונה להפחידה.

ההליכים בתיק וטיעוני הצדדים

במסגרת הדיון שהתקיים בפניי ביום 18.4.19 טען ב"כ המשיב, כי קיימת תשתית ראייתית ואולם, אין בכוחה כדי להוביל למעצרו של המשיב, באשר ישנם כרסומים שונים שפוגמים בתשתית זו.

ב"כ המשיב התייחס בטיעוניו לשלוש סוגיות מהן ניתן לדידו ללמוד על חולשת התשתית הראייתית. הראשונה, העובדה כי ח' מסר בהודעותיו גרסאות סותרות אודות תוכן האיומים ששמע מהמשיב, השניה, נוגעת לסתירה בין דבריו של ח', לפיהם במהלך השיחה שלו עם המשיב הטלפון הנייד היה על מצב רמקול, לבין דבריו של העד הניטרלי השכן א' פ', אשר נכח במקום וטען כי הטלפון לא היה במצב רמקול.

הסוגיה השלישית אליה התייחס ב"כ המשיב, נוגעת לעובדה כי בדיווח הכתוב שהועבר למשטרה מאת לשכת הרווחה בטובא נכתב כי המשיב נהג כלפי המתלוננת לעיתים בחוסר כבוד ובהשפלות, אך לא נרשם דבר לעניין אלימות או איומים וזאת בניגוד לטענות המתלוננת ומשפחתה.

ב"כ המשיב הוסיף, כי במקרה דנן לא מתקיימת עילת מעצר סטטוטורית וזאת, מאחר והמשיב מעולם לא הורשע בעבירות אלמ"ב, לחובתו הרשעה אחת בלבד משנת 2010 וכי המדובר באדם נורמטיבי אשר נלחם כיום להחזיר את החזקה בילדיו לידי.

בנוסף טען ב"כ המשיב, כי המדובר בעלילה מצד המתלוננת וכי מעשי העבירה אינם במדרג גבוה שכן המדובר רק באיומים.

ב"כ המשיב הציע לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בקריית שמונה, בדירה של חברת המשפחה הגב' ח' ט', אשר תוכל לפקח עליו במהלך כל שעות היום, כאשר למשימת הפיקוח יתווסף דודו של המשיב.

גב' ט', כמו גם דודו של המשיב מר ב' ר', נחקרו בבית המשפט והצהירו כי הם מוכנים לפקח על המשיב ולדווח למשטרה במידה ויפר את תנאי שחרורו.

בטיעוניו בפניי, חזר ב"כ המבקשת על הבקשה, ציין כי המדובר באיומים חמורים לפגיעה במתלוננת הכוללים גם שימוש במונח "כבוד" דבר שמעלה את החשש לפגיעה בה וכן, הפנה לכך כי אך לאחרונה הוגש כנגד המשיב כתב אישום לבית משפט זה בגין עבירות איומים כלפי המתלוננת ובני משפחתה.

לפיכך, עתר ב"כ המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו ולחילופין, ביקש להורות על קבלת תסקיר מעצר לבחינת חלופות מעצר מחוץ לכפר טובא.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בתיק החקירה, כתב האישום ובקשת המעצר, הגעתי למסקנה כי יש מקום לקבל תסקיר מעצר בטרם החלטה סופית בבקשה ואנמק.

ראיות לכאורה

כבר בפתח הדברים ראוי להדגיש, כי לא מצאתי לקבל את טענות ב"כ המשיב ביחס לחולשת התשתית הראייתית ואסביר.

ואולם, בטרם אפנה לבחון האם עלה בידי המבקשת להוכיח קיומה של תשתית ראייתית כאמור, מצאתי לציין כי כידוע בשלב זה אין בית המשפט נדרש לבחינת מהימנותן של הראיות, משקלן או דיותן לביסוס ההרשעה.

ראה לעניין זה דבריו של כבוד השופט ס. ג'ובראן בבש"פ 3796/06 **רוק נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים המשפטיים] (להלן: **עניין רוק**):

"...כידוע, בית-המשפט הבוחן את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבושה של עילת מעצר, אינו נדרש,

אלא לבחון האם די בראיות אשר הובאו בפניו, באם תוכנה במהלך המשפט, כדי להוכיח את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר... בית-המשפט אינו נדרש, בשלב זה, לבחינת מהימנותן של האמרות המובאות בפניו, או לבחינת משקלן האפשרי של הראיות שבפניו ואת דיוטן לביסוס ההרשעה... כך גם יפה לעניינו קביעתו של חברי השופט מ' חשין (כתוארו אז) בבש"פ 2182/95 מדינת ישראל נ' מהאג'נה, פ"ד מט(2) 227, 229, כי:

"השאלה אינה אלא שאלה של מהימנות, וכידוע אין בית-משפט נותן דעתו בשלב זה של ההליכים - שלב של מעצר שלאחר הגשת כתב-אישום - לנושא מהימנותם של עדים(אלא אם כן הפגם במהימנות עולה מיניה וביה מתוך עיון בחומר הראיות)"...

על רקע דברים אלה, אפנה לבחון את חומר הראיות המצוי בתיק החקירה אשר הוגש לעיוני.

בכל הנוגע לאיומים שהשמיע המשיב באזני המתלוננת עצמה, כפי שפורט בסעיפים 1, 4 ו- 5 לעובדות כתב האישום, הרי שקיימות הודעותיה המפורטות של המתלוננת במשטרה בהן תיארה את האיומים שהשמיע המשיב באזניה ולכך מתווספת העובדה, כי המשיב בחקירתו במשטרה אישר שהתקשר ביום 13.4.19 בערב אל המתלוננת, אם כי הכחיש שאיים במהלך השיחה.

בכל הנוגע לאיומים שהשמיע המשיב באזניו של ח' ביום 13.4.19, הרי שקיימות שלוש הודעותיו של ח' במשטרה בהן פירט את האיומים ששמע מפי המשיב. עיינתי בהודעות אלה ולא מצאתי כי קיימות בהן סתירות מהותיות כלשהן כפי שטען הסנגור.

באשר לשאלה האם מצב הטלפון היה על רמקול או לאו, הרי שאין בעובדה שהשכן א' פ' שנכח במקום מסר בחקירתו כי הטלפון לא היה במצב רמקול ועל כן לא שמע את השיחה, כדי לפגום באופן ממשי בגרסת ח' לעניין זה.

סבורני, כי מלבד העובדה שיתכן ופ' אינו מעוניין להיות מעורב בסכסוך שבין הצדדים, הרי שניתן למצוא חיזוק לגרסתו של ח' בהודעותיהם של בני משפחתו שנכחו במקום, אחיו ק.ה. ואחותו ר.פ., המתארים שניהם כי שמעו את השיחה באמצעות הרמקול.

ודוק, בהודעתה מתארת האחות ר' כי השכן א' פ' אכן נכח במקום ושמע את השיחה וזאת בניגוד לגרסתו של האחרון, דבר המחזק את הסברה כי אין הוא מעוניין להתערב בסכסוך.

באשר לאופי האיומים ביום 13.4.19, היינו, לשאלה כיצד בדיוק התבטא המשיב בשיחה, הרי שלא מצאתי סתירה משמעותית בדברים שמסר ח'.

ואעיר, אף אם ח' ציין בהודעתו הראשונה כי המשיב, אשר למעשה התקשר אל מכשיר הטלפון של אביה של המתלוננת מ', התבטא במילים לפגוע "בבת שלך", בעוד שבהודעתו השניה התבטא במילים לפגוע "באחותך", הרי שהמדובר בעניין שולי יחסית וחסר משמעות, במיוחד לאור העובדה כי לשיחה זו האזינו נוספים, אשר תארו את אופן השיחה וכן את אופי האיומים העיקריים לפגוע בחייה של המתלוננת ובמשפחתה.

ודוק, יש לזכור כי המשיב עצמו בחקירתו במשטרה ציין כי התקשר ראשית אל המתלוננת, לאחר שסיים את השיחה איתה התקשר אל ח' ולאחר שלא נענה, התקשר אל אביה של המתלוננת ובשיחה זו דיבר עם ח' שענה לטלפון, אם כי הכחיש שאיים.

בכל הנוגע לאיומים שהושמעו מצד המשיב ביום 4.2.19 הרי שמלבד הודעתו של ח' לעניין זה, הרי שבתיק החקירה מצויות הקלטות של שיחות איום רבות אלה וכן תמלילים מתורגמים של השיחות.

מכל מקום, למעשה ב"כ המשיב כלל לא טען כנגד גרסתה של המתלוננת לעניין האיומים שהושמעו כלפיה וכן לא טען עמוד 3

כנגד האיומים הרבים מיום 4.2.19 שהושמעו כלפי ח'ואשר כאמור מגובים בהקלטות.

כאמור, טענה נוספת שהעלה ב"כ המשיב נוגעת לסתירה שבין הדיווח מלשכת הרווחה בטובא לבין גרסאות עדי התביעה לעניין האיומים שהשמיע המשיב כלפי המתלוננת.

אציין, כי לא מצאתי כל סתירה בעניין זה. סבורני, כי דווקא הדיווח מלשכת הרווחה בטובא יש בו כדי ללמד כי התנהלות המשיב כלפי המתלוננת לאורך שנות נישואיהם לא היתה חיובית ובמה הדברים אמורים?

בדיווח מלשכת הרווחה בטובא מיום 14.4.19 צוינה העובדה, כי המתלוננת תיארה את מערכת היחסים שלה עם המשיב ככזו אשר כללה קללות, השפלות ממושכות והתייחסות אליה בחוסר כבוד. כמו כן דיווחה כי פעמים רבות עזבה את הבית "במטרה שהוא ילמד לקח וישנה את דפוסי התנהגותו אך הגיעה למצב שלא יכולה לסבול עוד...". דברים אלה לטעמי מחזקים את גרסתה.

לאור כל האמור לעיל, סבורני כי עלה בידי המבקשת להניח תשתית ראייתית לכאורית מספקת שבכוחה בסופו של יום להוביל להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו.

עילת מעצר וחלופה

כאמור, ב"כ המשיב חלק על קיומה של עילת מעצר במקרה דנן וזאת בשל העובדה כי אין לחובת המשיב עבר פלילי בעבירות אלמ"ב ומאחר ועסקין בעבירות איומים בלבד.

אין בידי לקבל טענות אלה. המדובר באיומים חמורים, בוטים וממוקדים לפגוע בחייה של המתלוננת, תוך שיוזכר כי בני הזוג התגרשו אך לפני ימים ספורים, דבר שיש בו כדי להגביר את החשש לפגיעה בשלומה של המתלוננת על רקע זה.

רצף האיומים שהושמעו ביום 4.2.19, היקפם והדברים שהושמעו בהם, מלמדים כי המשיב אינו משלים באמת ובתמים עם רצונה של המתלוננת בפרידה ממנו ומשתמש באיום ככלי להשגת רצונו בחזרתה אליו.

כאמור, אף ביום 13.4.19 התקשר המשיב תחילה אל המתלוננת, בהמשך אל אחיה ח'ולבסוף אל אביה מ', דבר המלמד על התנהלות אובססיבית וחוסר יכולת לקבל את רצונה של המתלוננת בפרידה ממנו ובניהול תקשורת תקינה עמו לאחר הפרידה והגירושין.

אשר על כן, סבורני כי נשקפת מסוכנות לא מבוטלת מן המשיב כלפי המתלוננת.

חיזוק למסקנה זו ניתן למצוא בעובדה כי לחובת המשיב הרשעה קודמת בעבירת איומים וכן, תיק תלוי ועומד בבית משפט זה בגין עבירת איומים דומה כלפי המתלוננת.

כאמור, במהלך הדיון הציע ב"כ המשיב לשחרר את מרשו לחלופת מעצר בעיר קריית שמונה בדירתה של גב' ח' ט', חברת המשפחה, בפיקוחה ובפיקוח דודו של המשיב.

לאחר ששמעתי את המפקחים המוצעים לא השתכנעתי כי ביכולתם לאיין את מסוכנות המשיב, כמו גם להוות חלופת מעצר הולמת ואפקטיבית, בוודאי לא בשלב זה.

ראשית, כלל לא נהיר מהותו של הקשר שבין המשיב לבין הגב' ט', אשר תוארה ע"י ב"כ המשיב כחברת משפחה, בעוד היא עצמה הסבירה כי הינה ידידתו של המשיב.

התרשמתי כי אין המדובר במפקחת שיכולה להוות דמות סמכותית כלפי המשיב, כזו המציבה גבולות אשר יכולה למנוע ממנו ליצור קשר עם המתלוננת ובני משפחתה.

נדמה, כי אין היא מודעת מספיק למורכבות המצב שבין המשיב למתלוננת, למידת הכעסים והמחלוקות שבין הצדדים ובנוסף, הרושם הכללי שעלה מעדותה הינו שהיכרותה עם המשיב אינה מעמיקה מאוד.

שנית, מיקום החלופה בעיר קריית שמונה אין בו כדי להוות מרחק גיאוגרפי מספיק מן הכפר טובא, תוך שיוער שהגב' ט' שהינה אם חד הורית לילדה הדגישה כי אינה עובדת כיום בשל בעיות בריאות מהן היא סובלת.

שלישית, עולה מתיק החקירה, בעיקר מדבריה של המתלוננת, כי המשיב נוהג לצרוך אלכוהול בכמות גבוהה וכן למכור סמים לכאורה, נתונים אשר מחייבים לטעמי בדיקת עניינו לעומק ע"י שירות המבחן.

אשר על כן, הנני מורה על קבלת תסקיר מעצר לבחינת מסוכנות המשיב, כמו גם חלופות המעצר האפשריות בעניינו וזאת בטרם החלטה סופית בבקשה.

נקבע להמשך דיון ליום 15.5.19 שעה 11:00 בבית משפט השלום בקרית שמונה בפניי.

מאחר והחלטה זו נמסרה במהלך חול המועד פסח, הרי שככל והמועד אינו מתאים ליומנו של הסנגור, יוכל להגיש בקשה בכתב לשנותו.

המשיב עצור עד החלטה אחרת.

המשיב יובא לדיון באמצעות שב"ס.

המזכירות תעביר החלטה זו בדחיפות לידי שירות המבחן.

תיק החקירה יועמד לרשות המבקשת במזכירות בית המשפט בקריית שמונה מיד לאחר חול המועד.

ניתנה היום, י"ח ניסן תשע"ט, 23 אפריל 2019, במעמד הצדדים.